

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

HATALA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(35569/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. november 30.

Ezen határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Hatala kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök*,

Sajó András,

Kristina Pardalos, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. november 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (35569/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Hatala László („a kérelmező”) 2005. szeptember 26-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltzl L. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2009. június 22-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló Tanácsra szignálták ki.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1939-ben született és Budapesten él.

„A” eljárás

5. 1994. augusztus 17-én H.E. lakás kiürítése iránti pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a kérelmező ellen. Több tárgyalást követően a bíróság 1999. november 30-án ítéletet hozott. 2000. november 10-én a Fővárosi Bíróság az ítéletet hatályon kívül helyezte és az I. fokú bíróságot új eljárásra utasította.

6. 2002. január 8-án, március 28-án, június 14-én és október 22-én a bíróság a megismételt eljárásban tárgyalásokat tartott. 2003. május 23-án a

bíróság ítéletet hozott, amelyet 2004. szeptember 17-én a Fővárosi Bíróság helyben hagyott.

7. 2005. március 31-én a Legfelsőbb Bíróság indokolt határozatban elutasította a kérelmező által benyújtott felülvizsgálati kérelmet, megállapítva, hogy a másodfokú ítélet nem volt az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő. A határozatot 2005. június 1-jén kézbesítették a kérelmező számára.

„B” eljárás

8. 1996. december 3-án ugyanaz a felperes kitagadás érvénytelenségének megállapítása iránti pert indított a kérelmező ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt. 1997. november 13-án, november 27-én, 1998. március 24-én, július 2-án és november 26-án a bíróság tárgyalásokat tartott. Az utolsóként említett időpontban a bíróság közbenső ítéletet hozott. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 1999. szeptember 30-án tárgyalást tartott. 2000. február 24-én a Fővárosi Bíróság részben helyben hagyta a közbenső döntést, részben pedig új eljárásra utasította a Kerületi Bíróságot.

9. 2000. október 31-én a megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság tárgyalást tartott és írásszakértőt rendelt ki. Az írásszakértő 2001. január 10-én nyújtotta be szakvéleményét. 2001. március 27-én, november 13-án és 2002. április 23-án a bíróság tárgyalásokat tartott. 2003. január 28-án, május 6-án, szeptember 30-án, 2004. május 11-én, 2005. január 25-én és április 19-én a bíróság további tárgyalásokat tartott.

10. 2006. október 13-án a Kerületi Bíróság ítéletet hozott, amelyben részben helyt adott a felperese keresetének. 2007. június 14-én a Fővárosi Bíróság elutasította a fellebbezéseket. 2007. november 6-án a Legfelsőbb Bíróság megtagadta a kérelmező által benyújtott felülvizsgálati kérelem vizsgálatát, mivel a vitatott érték a törvényben meghatározott küszöbérték alatt maradt.

A JOG

11. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt, különösen azzal érvelve, hogy a kérelem az „A” eljárás tekintetében határidőn túl került benyújtásra, mivel a jogerős hazai határozat a Fővárosi Bíróság 2004. szeptember 17-i határozata volt, a kérelmező azonban csak 2005. szeptember 26-án – vagyis az előterjesztésre rendelkezésre álló hat hónapos határidő lejárta után – nyújtotta be kérelmét.

12. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltára irányuló vizsgálatának céljaira a Bíróságnak minden olyan bírósági szintet

figyelembe kell vennie, amely befolyásolhatta volna az ügy kimenetelét (ld. *Maria de Lurdes Rosa Marques and Others v. Portugal* (dec.), no. 48187/99, 7 June 2001). Ezzel kapcsolatban a Bíróság megállapítja, hogy az „A” eljárás tekintetében a jogerős hazai határozat a Legfelsőbb Bíróság 2005. június 1-jén kézbesített határozata volt, amely érdemben foglalkozott a kérelmező felülvizsgálati kérelmével, és indoklással ellátott döntést hozott az ügyben (*Szabó Béla kontra Magyarország*, 37470/06. sz., 16. bekezdés, 2008. december 9.). Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani. Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a panasz az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben nem nyilvánvalóan alaptalan. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

13. Az „A” eljárásban a figyelembe veendő időszak 1994. augusztus 17-én kezdődött és 2005. június 1-jén zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint tíz évig és kilenc hónapig tartott. A „B” eljárásban a figyelembe veendő időszak 1996. december 3-án kezdődött és 2007. november 6-án zárult le. Ilyen módon tíz évig és tizenegy hónapig tartott. Ebből a tartamból azt a körülbelül öt hónapnyi időszakot, amely a kérelmező hiábavaló és törvény által kizárt felülvizsgálati kérelmével kapcsolatos, a kérelmező terhére kell róni. A fennmaradó hossz három bírósági szinten tíz év és hat hónap.

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bírósághoz benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tény vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az „ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

15. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 12000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 10400 eurót ítél meg számára ilyen címen.

16. A kérelmező továbbá 82960 forintot¹ követelt a hazai bíróságok, s 136400 forintot² kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez utóbbi összeg számlákkal részben alátámasztott jogi tanácsadói díjnak, valamint postai költségeknek felel meg. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság elutasítja a hazai eljárással kapcsolatos

---

¹ 300 euró

² 490 euró

költségtérítési igényt, a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások tekintetében pedig a teljes kért összeget, azaz a 490 eurót ítéli meg.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 10400 (tízezer-négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 490 (négy százkilencven) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. november 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök